

Skabelsen

Lovpriset være Dit navn, o Herre min Gud! Du er Ham, som alle ting tilbeder, og som ikke tilbeder nogen, som er alle tings Herre og ikke er slave af nogen, som kender alt og ikke kendes af nogen. Du ønskede at gøre Dig kendt af mennesker, derfor frembragte Du ved et ord fra Din mund skabelsen og formede universet. Der er ingen Gud undtagen Dig, Formeren, Skaberen, Den Almægtige, Den Mest Magtfulde. Jeg bønfalder Dig ved selve dette ord, der har skinnet ud fra Din viljes horisont, om at lade mig drikke dybt af de levende vande, hvormed Du har forfrisket Dine udvalgte hjerter og styrket de sjæle, der elsker Dig, så jeg til alle tider og under alle forhold kan vende mit ansigt helt og fuldt til Dig. Du er magtens, herlighedens og gavmildhedens Gud. Ingen Gud er der foruden Dig, Den øverste Hersker, Den Alherlige, Den Alvidende.

Bahá'u'lláh, Bahá'í Bønner s. 57

O min Gud, gavmildheds og barmhjertigheds Gud! Du er den konge, på hvis bud hele skabelsen er blevet kaldt til live; og Du er Den Ene Alnådige, der aldrig af sine tjeneres gerninger har ladet sig hindre i at vise sin nåde, ej heller har de tilbageholdt åbenbarelsen af Hans gavmildhed.

Lad denne tjener, derom bønfalder jeg Dig, opnå det, der er årsag til hans frelse i enhver af Dine verdener. Du er sandelig Den Almægtige, Den Mest Magtfulde, Den Alvidende, den Alvise.

Bahá'u'lláh, Bahá'í Bønner s. 117

På sin vej så Jesus en mand, der havde været blind fra fødslen. Hans disciple spurgte ham: »Rabbi, hvem har syndet, han selv eller hans forældre, siden han er født blind?« Jesus svarede: »Hverken han selv eller hans forældre har syndet, men det er, for at Guds gerninger skal åbenbares på ham. De gerninger, som han, der har sendt mig, vil have gjort, må vi gøre, så længe det er dag. Der kommer en nat, da ingen kan arbejde. Mens jeg er i verden, er jeg verdens lys.« Da han havde sagt det, spyttede han på jorden, lavede dynd med spytten, smurte dyndet på den blindes øjne og sagde til ham: »Gå hen og vask dig i Siloadammen!« – Siloa betyder Udsendt. Han gik så hen og vaskede sig, og da han kom tilbage, kunne han se. Naboerne og de, der ellers var vant til at se ham som tigger, sagde nu: »Er det ikke ham, der plejer at sidde og tigge?« Nogle sagde: »Jo, det er ham.« Andre sagde: »Nej, han ligner ham bare.« Selv sagde han: »Det er mig.« Så spurgte de ham: »Hvordan blev dine øjne da åbnet?« Han svarede: »Den mand, som hedder Jesus, lavede dynd og smurte det på mine øjne og sagde til mig: Gå hen til Siloa og vask dig. Da jeg så gik derhen og vaskede mig, kunne jeg se.«

Johannesevangeliet kap. 9:1-11

Du har endvidere spurgt Mig om de himmelske sfærens natur. For at forstå deres natur, vil det være nødvendigt at undersøge betydningen af de henvisninger, som findes i de gamle bøger om de himmelske sfærer og himlen og at opdage karakteren af deres slægtskab med den fysiske verden, og den indflydelse de har på den. Hvert hjerte bliver fyldt med forundring over et så forvirrende tema og hvert sind bliver forvirret over dets gåde. Gud alene kan fatte dets betydning. De lærde mænd, som har fastsat jordens liv til flere tusinde år, har gennem deres lange observationsperiode glemt at medtage både alder og antal af de andre planeter. Betænk endvidere de forskelligheder, som de teorier, som de mænd fremsat, har resulteret i. Du skal vide, at hver fiksstjerne har sine planeter og hver planet sine egne skabninger, hvis antal intet menneske kan beregne.

Bahá'u'lláh, Glimt, norsk udgave s.120-121

Og Buddha sagde: "Tathagata ser universet ansigt til ansigt og forstår dets natur. Han proklamerer sandheden både i dens bogstav og ånd, og hans doktrin er strålende i sin oprindelse, strålende i sin fremgang, strålende i sin opfyldelse."

Buddhist skrift –

Tevijja Suta

Al lovprisning til Guds enhed og al ære til Ham, Den suveræne Herre, Den Uforlignelige og universets herligste Hersker, som ud af absolut intethed, har skabt alle tings virkelighed, som af intet har bragt de mest forfinede og udsøgte bestanddele i sin skabelse til live, og som ved at frelse sine skabninger fra fornedrelsens fjernhed og farerne for endelig udslettelse har modtaget dem i sit uforgængelige herligheds rige. Intet mindre end Hans altomfattende nåde, Hans altgennemtrængende barmhjertighed kunne på nogen mulig måde have udvirket dette. Hvorledes kunne det på nogen anden måde være blevet muligt for ren intethed alene at erhverve betydning og evne til at træde frem fra ikke-eksistensens stade og ind i tilværelsens rige?

Efter at have skabt verden og alt, hvad der lever og bevæger sig i den, valgte Han, gennem fra sin uindskrænkede og suveræne vilje, at skænke mennesket den enestående evne at kende Ham og at elske Ham - en evne der nødvendigvis må betragtes som den igangsættende impuls og det øverste formål, der ligger til grund for hele skabelsen... Over den inderste virkelighed i hver eneste skabt ting har Han kastet lyset fra et af sine navne og gjort det til modtager af herligheden i en af Hans egenskaber. På menneskets virkelighed har Han imidlertid samlet udstrålingen fra alle sine navne og egenskaber og gjort det til et spejlbillede af sit eget selv. Alene blandt alt skabt er mennesket blevet udvalgt til så stor en gunst, så evig en gavmildhed.

Disse kræfter hvormed den guddommelige gavmildheds dagstjerne og den himmelske ledelses kilde har udstyret menneskets væsen ligger imidlertid latent i dets indre, som en flamme er skjult i lyset og lysstrålerne er potentielt tilstede i lampen. Disse kræfters stråleglans kan blive formørket af verdsligt begær som solens lys kan skjules under det støv og smuds som dækker spejlet. Hverken lyset eller lampen kan antændes ved sin egen kraft, ej heller kan blive muligt for spejlet at befri sig fra støvet. Det er klart og tydeligt før ilden brænder, kan lampen aldrig tændes, og med mindre støvet bliver fjernet fra spejlets overflade kan det aldrig vise solens billede eller reflektere dens lys og herlighed.

Bahá'u'lláh, Glimt, norske udgave s. 47-48

Alle betingede væsener går
ind i den materielle natur som er Min.
Når en evighed kommer til sin afslutning og så igen
Når en anden evighed begynder så
stråler jeg frem.
Fast anbragt i min materielle natur
Stråler jeg igen frem
Hele denne mægtige hær af væsener
Selv kraftløse – fra naturen
kommer kraft.
Disse mine gerninger
binder Mig ikke eller begrænser Mig:
Som uanfægtet sidder jeg
Blandt disse gerninger, frigjort.
(En verden af) bevægelige og
ubevægelige ting.
Den materielle natur føder,
mens Jeg ser på og overvåger:
Dette er årsagen og dette
er midlerne
Ved hvilke verden drejer rundt.
For den menneskelige form jeg har
antaget
Foragter tåber Mig,
De ved intet om Min højere
natur (bháva)
Store Herre over alle betingede
væsener.
Hindu skrift – Bhagavad-Gita
Og alle ting stammer fra én Essens, så de udvikler sig i henhold til én lov, og de er bestemt til et formål,
som er Nirvana ...

Buddhist skrift, Dhammapada

Når jeg ser din himmel, dine fingres værk, månen og stjernerne, som du satte der, hvad er da et menneske, at du husker på det, et menneskebarn, at du tager dig af det? Du har gjort det kun lidt ringere end Gud, med herlighed og ære har du kronet det. Du har gjort det til hersker over dine hænders værk, alt har du lagt under dets fødder

Salmernes Bog 8:4-9

I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys.

Johannesevangeliet 1:1-4

I Guds navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Det er Ham, som sender vand ned fra himlen til jer: af det (får I) drikkevand og af det (vokser) træerne, hvoraf I lader (kvæget) æde. Ved det lader Han kornet gro og oliven og daddelpalmer og druer og frugter af enhver art. Sandelig heri er der visselig et tegn for folk, som vil tænke efter. Og Han har underlagt jer natten og dagen og solen og månen, og stjernerne er (også) underlagt (jer) på Hans befaling. Sandelig, i dette er der visselig et tegn for folk, som bruger deres fornuft. Og hvad Han har skabt for jer på jorden er af forskellig art og farve. Sandelig, i dette er der visselig tegn for folk, som lader sig formane. Og det er Ham, som har underlagt jer havet, så at I kan spise frisk kød derfra og frembringe smykker derfra, som I bærer. Og du ser skibene pløje sig igennem det (for at I kan rejse viden om) og for at I kan søge af Hans nåde – og for at I kan være taknemmelige. Og Han har forankret bjerge i jorden, så den ikke skælver med jer, og floder og veje, for at I må følge den rette vej. Og (Han har skabt andre vejvisere): (af dem) og af stjernerne retledes de. Mon da Den som har skabt (alt dette) er lig den, som intet har skabt? Vil I ikke lade jer formane? og hvis I vil opregne Guds nådegerninger, vil I ikke kunne tælle dem. Sandelig Gud er tilgivende, barmhjertig. Og Gud ved, hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer.

Koranen- Sura XVI v. 10-19

O TILVÆRELSENS SØN!

Du er min lampe, og Mit lys er i dig. Hent du deri din udstråling og søg ingen anden end Mig. For Jeg har skabt dig rig og gavmildt øst Mine gaver over dig.

O TILVÆRELSENS SØN!

Med styrkens hænder formede Jeg dig, og med kraftens fingre skabte Jeg dig, og inden i dig har Jeg anbragt essensen af mit lys. Vær du tilfreds med det og søg intet andet, for Mit værk er fuldkomment, og Mit bud er forpligtende. Drag det ej i tvivl, hav ej heller betænkelighed derved.

Bahá'u'lláh, Skjulte Ord, arabiske del 11 og 12

O Du medfølende Gud! Du være takket for at have vækket mig og gjort mig klartseende. Du har givet mig et seende øje og begunstiget mig med et lyttende øre, har ført mig til Dit rige og ledet mig til Din sti. Du har vist mig den rette vej og ladet mig betræde frelsens ark. O Gud! Lad mig forblive urokkelig og gør mig fast og pålidelig. Beskyt mig mod voldsomme prøvelser og bevar og skærm mig i Din Pagts og Dit Testaments stærkt befæstede borg. Du er Den Magtfulde, Du er Den Seende, Du er Den Hørende.

O Du Medfølende Gud! Skænk mig et hjerte der ligesom et glas kan blive oplyst med Din kærligheds lys og indgiv mig tanker, der kan ændre denne verden til en rosenhave gennem de rige strømme af himmelsk nåde.

Du er Den Medfølende, Den Barmhjertige. Du er Den Store, Givende Gud.

'Abdu'l-Bahá